

Το οκταγωνικό σχήμα με έμπνευση από ανάλογης γεωμετρίας μνημεία όπως το Γαλεριανό Συγκρότημα της Θεσσαλονίκης και ο Πύργος των Ανέμων στην Αθήνα, τα μοτίβα των δαπέδων και των ορόφων που παραπέμπουν στη σεφαραδίτικη αρχιτεκτονική και σε παλιές συναγωγές, ο διάλογος φωτός και σκιάς που θα εκφράζει τη μεγάλη θυσία της εβραϊκής κοινότητας της πόλης κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά και ο χαρακτήρας μιας κιβωτού μνήμης που θα προσφέρει μια συμφιλωτική αναδρομή στο παρελθόν και μια προσδοκία για μια νέα συλλογική ιστορία στο μέλλον, είναι μερικά από τα στοιχεία που θα διακρίνουν το Μουσείο Ολοκαυτώματος της Ελλάδος στη Θεσσαλονίκη, σύμφωνα με την αρχιτεκτονική μελέτη του κτιρίου που έλαβε χθες (7.9.2023) τη θετική γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων.

Σχεδιασμένο από τρία αρχιτεκτονικά γραφεία και συγκεκριμένα τα Efrat-Kowalsky Architects (Ισραήλ), Heide & von Beckerath (Γερμανία) και Makridis Associates (Ελλάδα), το μουσείο θα ανεγερθεί στη δυτική πλευρά της πόλης, στην περιοχή του παλιού σιδηροδρομικού σταθμού, από όπου τα «τρένα του θανάτου» μετέφεραν πάνω από 50.000 Εβραίους της Θεσσαλονίκης σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Το κτίριο θα διαθέτει έξι υπέργειους ορόφους και δύο υπόγειους: οι τρεις πρώτοι όροφοι πάνω από το ισόγειο θα φιλοξενούν τη μόνιμη έκθεση και ο τέταρτος θα στεγάζει τα γραφεία της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης και του Οργανισμού του Μουσείου. Στον πέμπτο όροφο θα χωροθετηθεί αίθουσα πολλαπλών χρήσεων με αμφιθέατρο, υποστηρικτικούς χώρους και βεράντα, ενώ στο τελευταίο επίπεδο θα υπάρχει ένα δώμα που θα λειτουργεί ως «παρατηρητήριο» προς την πόλη. Στο πρώτο υπόγειο θα φιλοξενοούνται οι περιοδικές εκθέσεις και το ψηφιακό αρχείο, ενώ το δεύτερο θα περιλαμβάνει αίθουσα ερευνών, χώρους αποθήκευσης αρχείων κ.ά. Το πωλητήριο και η καφετέρια θα αναπτύσσονται στο ισόγειο, ενώ προβλέπονται και χώροι εκπαίδευσης, τελετών κ.λπ.

Στα υλικά που θα χρησιμοποιηθούν στην πρόσοψη και τα οποία θα ελαχιστοποιούν το περιβαλλοντικό αποτύπωμα του κτιρίου, περιλαμβάνεται το σκυρόδεμα σε διάφορες διατάξεις (π.χ. «χτενιστό») και το μάρμαρο Καβάλας με τα χαρακτηριστικά γκρι «νερά», ενώ το περίβλημα του μουσείου και η πρόσοψή του θα δημιουργούν την εικόνα ενός περιβλεπτού και συμπαγούς, αλλά με έντονη πλαστικότητα υπόλευκου «μονόλιθου», ο οποίος θα αποδομείται με τη βοήθεια ενός «δαντελωτού» μοτίβου στη στέψη του, από τους αρμούς του οποίου το φως θα διεισδύει στο εσωτερικό και θα διαλέγεται με τη σκιά. Ειδικά το δαντελωτό μοτίβο αποτελεί μια σύγχρονη ερμηνεία της σεφαραδίτικης αρχιτεκτονικής, ενώ στα δάπεδα του ισόγειου και στις ψευδοροφές θα υπάρχουν αναφορές σε διακοσμητικά στοιχεία συναγωγών όπως εκείνη της Βέροιας.

Το κτίριο θα περιβάλλεται από ένα μικρό αστικό άλσος. Πλησίον του θα κατασκευαστούν θέσεις στάθμευσης, ενώ παράλληλα

με την κατασκευή του, ο σχεδιασμός του Δήμου Θεσσαλονίκης προβλέπει τη δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου στην ευρύτερη περιοχή. Εχοντας προταθεί το 2016 από την Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης, το έργο χρηματοδοτείται από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το ελληνικό Δημόσιο, αλλά και από δωρεές όπως του Αλμπερτ Μπουρλά. Βάσει του προγραμματισμού, η ολοκλήρωσή του αναμένεται στις αρχές του 2026.

Πηγή: ιστοσελίδα [ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 8.9.2023](#)